

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2022
14.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 360/22 од 24.03.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 360/22 од 24.03.2022. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 45. став 3. Кривичног законика и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 967/21 од 16.12.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору. Истом пресудом на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом, у износу од 13.520,00 динара, а коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Поред тога окривљени је обавезан да плати део трошкова кривичног поступка, и то паушал у износу од 5.000,00 динара Основном суду у Крагујевцу, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о висини осталих трошкова суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА и преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К 967/21 од 16.12.2021. године, само у погледу начина извршења казне затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору, а на коју је осуђен првостепеном пресудом, тако што је Апелациони суд применом члана 45. став 3. Кривичног законика, одредио да се иста изврши у просторијама у којима окривљени АА станује, без примене мере електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а у колико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 360/22 од 24.03.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе одлуку којом ће утврдити да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Александру Јовановићу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да је другостепени суд доношењем побијане пресуде учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ, јер је другостепени суд у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити.

Одредбом члана 45. став 3. Кривичног законика је прописано да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године, суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учиненог дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

Из списка предмета произилази да је према окривљеном АА решењем Основног суда у Крагујевцу Кпп 97/21 од 24.11.2021. године, одређен притвор у смислу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП због опасности од бекства, с обзиром да се ради о лицу које је до 03.11.2020. године било пријављено на адреси Центра за социјални рад у Крагујевцу, улица ... број .., а након тога је био пријављен на адреси улица ... број .. до 11.10.2021. године, за коју недостају подаци о станодавцу, након чега нема пријављено пребивалиште и боравиште. У време хапшења, окривљени се налазио непријављен у улици ... број .. у

На главном претресу одржаном пред Основним судом у Крагујевцу дана 16.12.2021. године, окривљени је изјавио да нема измена у његовим личним подацима, из чега произилази да окривљени нема пребивалиште ни боравиште у Крагујевцу, нема идентификациона документа, нема сталан посао, док у Приштини, на званично пријављеној адреси пребивалишта не борави последњих 20 година.

Чланом 32. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера („Службени гласник РС“, број 55/2014 и 87/2018) прописано је да се на начин извршења казне кућног затвора без примене мера електронског надзора, сходно примењују одредбе овог закона којима се уређује извршење казне кућног затвора са применом мере електронског надзора.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о начину извршења казне затвора у просторијама у којима осуђени станује („Службени гласник РС“, број 64 од 10.септембра 2010. године) прописано је да се под просторијама у којима осуђени станује, у смислу овог Правилника, сматра кућа или стан у коме осуђени има пребивалиште, без обзира да ли је власник те куће или стана. Ставом 2. истог правилника прописано је да уколико осуђени нема пребивалиште, под просторијама у којима станује сматра се кућа или стан у коме осуђени има боравиште. Ставом 3. истог правилника, прописано је да, уколико осуђени није власник куће или стана у којима се извршава казна, осуђени ће прибавити писмену сагласност власника куће или стана за извршење казне, с тим да писмена сагласност из става 3. овог члана мора бити оверена код надлежног органа (став 4.).

Из списка предмета произилази да ни током првостепеног поступка до његовог окончања, као ни у поступку по жалби, окривљени суду није доставио доказ о пријављеној адреси пребивалишта или боравишта у Крагујевцу, нити је уз изјављену жалбу то учинио његов бранилац, а ни једно лице током поступка није гарантовало да окривљени живи у Крагујевцу, док је жалбени предлог био да се окривљеном изрекне казна затвора у краћем трајању и да се иста издржава у просторијама у којима окривљени станује, па се ни првостепени ни другостепени суд нису бавили околностима које условљавају примену одредбе члана 45. став 3. ЗКП.

Поред тога, другостепени суд је учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни.

Другостепени суд у изреци пресуде одређује да ће се казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци извршити у просторијама у којима окривљени АА станује, без примене мере електронског надзора, а да при том не наводи тачно место и адресу где се те просторије налазе. У образложењу другостепене пресуде суд такође не наводи да окривљени има пребивалиште или боравиште у одређеном месту, на одређеној адреси у смислу цитиране одредбе члана 2. Правилника, тако да није одређено где и како ће се извршити казна затвора у конкретном случају. Поступајући на овај начин, другостепени суд је учинио разлоге пресуде противречним изреци, односно учинио је битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући наведено у виду основано се у захтеву истиче да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, повређен закон у корист окривљеног АА у смислу члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ, као и да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Другостепени суд је својом одлуком у жалбеном поступку, без доказа о пријави пребивалишта или боравишта у Крагујевцу или било ком другом месту, преиначио првостепену пресуду Основног суда у Крагујевцу К 967/21 од 16.12.2021. године, у погледу начина издржавања казне затвора у трајању од 8 (осам) месеци и одредио да се иста издржава у просторијама у којима окривљени станује и то без примене електронског надзора. При томе другостепени суд у изреци пресуде, као ни у образложењу није навео тачно место, ни адресу где се те просторије налазе.

Како је другостепени суд у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, у смислу одредбе члана 439 тачка 2) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на шта се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд, поднети захтев Републичког јавног тужиоца, усвојио као основан и утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 73/22 од 22.02.2022. године, повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 45. став 3. КЗ и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**